

Regeling van de Minister van Klimaat en Groene Groei van _____, nr. WJZ/ 86980472, tot wijziging van de Regeling CO₂-heffing industrie in verband met de herziening van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten

De Minister van Klimaat en Groene Groei,

Gelet op artikel 16b.17, eerste lid en tweede lid, van de Wet milieubeheer;

Besluit:

Artikel I

De Regeling CO₂-heffing industrie wordt als volgt gewijzigd:

A

Artikel 25 komt te luiden:

Artikel 25. Warmtegerelateerd activiteitsniveau

1. Het actueel warmtegerelateerd activiteitsniveau in de CO₂-heffing industrie is gelijk aan de warmtebenchmark-subinstallaties toegekende en bij elkaar opgetelde netto hoeveelheid meetbare warmte in dat jaar, uitgedrukt in TJ per jaar als bedoeld in bijlage IV, onderdeel 2.3, onder p), van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, met dien verstande dat warmte toe te kennen aan stadsverwarming-subinstallaties niet meetelt, zoals gerapporteerd in het verslag over het activiteitsniveau in sectie E onder II (r) (i) en (ii) en, indien van toepassing, (iii).
2. Het historisch warmtegerelateerd activiteitsniveau in de CO₂-heffing industrie is tot en met kalenderjaar 2024 gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de aan de warmtebenchmark-subinstallaties toegekende en bij elkaar opgetelde netto hoeveelheid meetbare warmte in de referentieperiode, en vanaf kalenderjaar 2025 gelijk aan de mediaan van de aan de warmtebenchmark-subinstallaties toegekende en bij elkaar opgetelde netto hoeveelheid meetbare warmte in de referentieperiode, uitgedrukt in TJ per jaar als bedoeld in bijlage IV, onderdeel 2.3, onder p), van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, met dien verstande dat warmte toe te kennen aan stadsverwarming-subinstallaties niet meetelt, zoals gerapporteerd in het verslag met referentiegegevens en in de nieuwkomersaanvraag in sectie E onder II (r) (i) en (ii) en, indien van toepassing, (iii).

B

Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "is gelijk aan het jaarlijkse bij elkaar opgetelde gebruik van brandstof toegekend aan de brandstofbenchmark-subinstallaties in dat jaar uitgedrukt in TJ per jaar" wordt vervangen door "is tot en met kalenderjaar 2024 gelijk aan het jaarlijkse bij elkaar opgetelde gebruik van brandstof toegekend aan de brandstofbenchmark-subinstallaties in dat jaar uitgedrukt in TJ per jaar, en is vanaf kalenderjaar 2025 gelijk aan het jaarlijkse bij elkaar opgetelde gebruik van brandstoffen, elektriciteit en materialen, zoals exotherme warmte afkomstig van chemische reacties, toegekend aan de brandstofbenchmark-subinstallaties in dat jaar uitgedrukt in TJ per jaar".
2. In het tweede lid wordt "is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van het gebruik van brandstof toegekend aan de brandstofbenchmark-subinstallaties in de referentieperiode uitgedrukt in TJ per jaar" vervangen door "is tot en met kalenderjaar 2024 gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van het gebruik van brandstof toegekend aan de brandstofbenchmark-subinstallaties in de referentieperiode uitgedrukt in TJ per jaar, en is

vanaf kalenderjaar 2025 gelijk aan de mediaan van het gebruik van brandstoffen, elektriciteit en materialen, zoals exotherme warmte afkomstig van chemische reacties, toegekend aan de brandstofbenchmark-subinstallaties in de referentieperiode uitgedrukt in TJ per jaar”.

C

In artikel 27, tweede lid, wordt “is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de emissies toegekend aan de procesemissie- subinstallaties in de referentieperiode uitgedrukt in ton CO₂(e) per jaar” vervangen door “is tot en met kalenderjaar 2024 gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de emissies toegekend aan de procesemissie-subinstallaties in de referentieperiode uitgedrukt in ton CO₂(e) per jaar, en is vanaf kalenderjaar 2025 gelijk aan de mediaan van de emissies toegekend aan de procesemissie-subinstallaties in de referentieperiode uitgedrukt in ton CO₂(e) per jaar”.

D

Artikel 27a wordt als volgt gewijzigd:

1. In het opschrift wordt “rekenkundig gemiddelde” vervangen door “mediaan”.
2. In de tekst vervalt “of de installatie voor de opwekking van warmte uit elektriciteit”.
3. In de tekst wordt “het rekenkundig gemiddelde vervangen voor de waarde uit het eerste kalenderjaar na aanvang van de normale werking” vervangen door “tot en met kalenderjaar 2024 het rekenkundig gemiddelde vervangen voor de waarde uit het eerste kalenderjaar na aanvang van de normale werking, en vanaf kalenderjaar 2025 de mediaan vervangen voor de waarde uit het eerste kalenderjaar na aanvang van de normale werking”.

E

In artikel 28, tweede lid, wordt “is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂ in de referentieperiode” vervangen door “is tot en met kalenderjaar 2024 gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂ in de referentieperiode, en vanaf kalenderjaar 2025 gelijk aan de mediaan van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂ in de referentieperiode”.

F

Artikel 29 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid wordt “is gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂(e) in de referentieperiode” vervangen door “is tot en met kalenderjaar 2024 gelijk aan het rekenkundig gemiddelde van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂(e) in de referentieperiode, en vanaf kalenderjaar 2025 gelijk aan de mediaan van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂(e) in de referentieperiode”.
2. In het vierde lid wordt “het rekenkundig gemiddelde” vervangen door “de mediaan”.

G

Artikel 32 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het eerste lid wordt als volgt gewijzigd:
 - a. Onderdeel d komt te luiden:

- d. 'gemiddelde historische productie' of 'mediane historische productie' wordt gelezen als 'productie in dat jaar'.
 - b. Na onderdeel g worden twee onderdelen toegevoegd, luidende:
 - h. 'historische netto ingevoerde warmte' wordt gelezen als 'netto ingevoerde warmte in dat jaar';
 - i. 'warmtebenchmark voor de betreffende toewijzingsperiode' wordt gelezen als 'warmtebenchmark als opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage 2'.
2. In het tweede lid wordt "de Nationale reductiefactor in jaar k" vervangen door "de nationale reductiefactor, bedoeld in artikel 16b.17, derde lid, van de wet, in jaar k".

H

Het opschrift van artikel 38 komt te luiden: 'Nieuwkomers'.

I

Artikel 40, derde lid, vervalt.

J

In Bijlage 1, onder II, komt in het achtste onderdeel sub-onderdeel b te luiden:

b) tot en met kalenderjaar 2024 het rekenkundig gemiddelde van de historische emissies in de referentieperiode, uitgedrukt in tCO₂(e), en vanaf kalenderjaar 2025 de mediaan van de historische emissies in de referentieperiode, uitgedrukt in tCO₂(e);

Artikel II

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2025.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant worden geplaatst.

TOELICHTING

I. Algemeen

1. Inleiding

De Regeling CO₂-heffing industrie (hierna: de regeling) geeft nadere invulling aan de nationale CO₂-heffing industrie, zoals opgenomen in Hoofdstuk 16b van de Wet milieubeheer. De regelgeving van de CO₂-heffing industrie sluit nauw aan bij het Europese systeem van handel in broeikasgasemissierechten (hierna: het EU ETS). De Nederlandse Emissieautoriteit (hierna: de NEa) is de verantwoordelijke uitvoerende instantie voor de CO₂-heffing industrie.

Als onderdeel van het pakket "Fit for 55" is het EU ETS herzien. Het pakket geeft invulling aan de doelstellingen in de Europese klimaatwet van tenminste 55% emissiereductie in 2030 ten opzichte van 1990, met het uiteindelijke doel van klimaatneutraliteit in 2050. Door deze herziening zijn verschillende regelgevingshandelingen bijgewerkt.

Onderhavige wijziging van de regeling (hierna: de wijzigingsregeling) zorgt ervoor dat de CO₂-heffing industrie aansluit op de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten (Verordening 2019/331)¹, welke is gewijzigd door Verordening 2024/873.² De wijzigingen in de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten hebben impact op de rapportage van broeikasgasinstallaties in de periode 2026-2030. Voor nieuwkomers die voor het eerst aanspraak maken op een kosteloze toewijzing van emissierechten na 1 januari 2024, gelden onmiddellijk alle nieuwe regels van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, inclusief de gewijzigde benchmarkdefinities, zelfs voor de kosteloze toewijzing van emissierechten op het einde van de periode 2021-2025.

2. Inhoud

Samengevat voorziet deze wijzigingsregeling hoofdzakelijk in het aanpassen van de rekensystematiek waarmee bedrijven dispensatierechten toebedeeld krijgen binnen de CO₂-heffing industrie, in lijn met de wijzigingen in de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten. Deze wijzigingen hebben globaal betrekking op het berekenen van het historisch activiteitsniveau, definitiewijzigingen voor enkele productbenchmarks en een aanvulling door de Verordening koolstofcorrectie aan de grens. In principe geldt dat de CO₂-heffing industrie zo goed mogelijk de beleidsontwikkelingen in het EU ETS volgt, tenzij er een overwegende, of voor de hand liggende reden is om dit niet te doen. Dat uitgangspunt is ook gevolgd bij het opstellen van de wijzigingsregeling.

3. Hoofdpijnen van de wijzigingsregeling

Hieronder wordt op deze wijzigingen apart ingegaan.

3.1. Berekening historisch activiteitsniveau door mediaan

Voor het berekenen van het historisch activiteitsniveau onder de CO₂-heffing industrie wordt in de nieuwe handelsperiode het rekenkundig gemiddelde vervangen door de mediaan. Het historische activiteitsniveau voor broeikasgasinstallaties wordt dus gelijk aan de mediaan van de jaarlijkse industriële jaarvrachten uitgedrukt in ton CO₂ in de referentieperiode. De mediaan is het 'middelste' getal in een geordende dataset (waar de getallen zijn gerangschikt van groot naar klein). Bijvoorbeeld: de referentieperiode 2024-2028 bestaat uit vijf verschillende industriële jaarvrachten (vijf getallen), welke worden gerangschikt van klein naar groot. Dit geldt vanaf 1

¹ Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 van de Commissie van 19 december 2018 tot vaststelling van een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten overeenkomstig artikel 10 bis van Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad.

² Gedelegeerde Verordening (EU) 2024/873 van de Commissie van 30 januari 2024 tot wijziging van Gedelegeerde Verordening (EU) 2019/331 wat betreft een voor de hele Unie geldende overgangsregeling voor de geharmoniseerde kosteloze toewijzing van emissierechten.

januari 2026, hetgeen betekent dat installaties vanaf 2025 met deze nieuwe methodiek zullen moeten werken. Tot en met het gerapporteerde jaar 2024 berekenen gevestigde bedrijven het historisch activiteitsniveau dus op basis van het rekenkundig gemiddelde. De overstap van het gebruik van het rekenkundig gemiddelde naar het gebruik van de mediaan is, zoals de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten schrijft, om ervoor te zorgen dat *“de historische activiteitsniveaus zo veel mogelijk representatief zijn voor de industriële cycli en om de gevolgen van bijzondere omstandigheden, zoals economische crises, te beperken”*.³

3.2. Wijziging warmtebenchmark

Door herziening van artikel 2 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten wordt de definitie van de warmtebenchmark aangepast. Hierdoor valt de meetbare warmte opgewekt uit elektriciteit automatisch onder de warmtebenchmark. Deze definitiewijziging wordt overgenomen bij toepassing van de CO₂-heffing industrie. Bij het elektrificeren van warmte-opwekking verloor een installatie in het verleden dispensatierechten, omdat niet werd gecorrigeerd voor de opwekking van warmte uit elektriciteit. Dat wordt nu gecorrigeerd ter stimulering van de verdere elektrificatie van de Nederlandse industrie.

Ter verduidelijking: met warmte geproduceerd uit elektriciteit wordt bedoeld op warmte die dankzij de inzet van elektriciteit beschikbaar is gekomen binnen de installatie. Dit betekent dat installaties voor het nuttig gebruik van warmte (het gaat hier om de netto hoeveelheid nuttig gebruikte warmte) geproduceerd uit elektriciteit, onder voorwaarden, kosteloze toewijzing van emissierechten kunnen krijgen.

3.3. Wijziging brandstofbenchmark

Door herziening van artikel 2 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten verandert tevens de definitie van de brandstofbenchmark door de productie van niet-meetbare warmte op basis van elektriciteit hier nu onder te scharen. De nieuwe definitie van de brandstofbenchmark verwijst naar brandstoffen, elektriciteit en materialen – waaronder ook exotherme warmte afkomstig van chemische reacties. Deze aanpassing wordt overgenomen in de CO₂-heffing industrie. Onder ‘niet-meetbare’ warmte geldt de definitie: *“alle andere warmte dan meetbare warmte”* (bijv. warmte uit microgolven/infraroodstraling). Deze aanpassing is voordelig voor elektrificatie.

3.4. Aanpassing koolstofcorrectie aan de grens

Door de Verordening koolstofcorrectie aan de grens (beter bekend als CBAM, ofwel het ‘Carbon Border Adjustment Mechanism’) wordt een belasting opgelegd op ingevoerde goederen uit bepaalde sectoren die naar de EU worden gebracht.⁴ Importeurs moeten CBAM-certificaten kopen die overeenkomen met de CO₂-uitstoot van deze producten die in het buitenland hebben plaatsgevonden. De correctie is primair ingevoerd om koolstoflekkage te voorkomen, in het geval dat bedrijven hun productie verplaatsen naar landen met lagere productiekosten als gevolg van minder streng klimaatbeleid. Onder de Verordening koolstofcorrectie aan de grens vallen verschillende koolstofintensieve sectoren waaronder ijzer en staal, cement, kunstmest, en aluminium. Zo ontstaat er een gelijk spelveld tussen de industrie in de EU en elders. De koolstofgrenscorrectie wordt geleidelijk ingevoerd. Vanaf oktober 2023 tot december 2025 moeten importeurs elk kwartaal rapporteren hoeveel CO₂ er is vrijgekomen bij de productie van CBAM-goederen. Verder gelden er nog geen verplichtingen. Vanaf 2026 gaan importeurs of diens vertegenwoordigers een prijs betalen voor de CO₂ die is uitgestoten bij de productie van bepaalde CBAM-goederen.

De herziening van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten heeft als gevolg dat een EU ETS-installatie mogelijk moet worden opgesplitst in een “CBAM-subinstallatie” en “niet-

³ Overweging 15 van Verordening (EU) 2024/873.

⁴ Verordening (EU) 2023/956 van het Europees Parlement en de Raad van 10 mei 2023 tot instelling van een mechanisme voor koolstofgrenscorrectie.

CBAM subinstallatie" onder de warmtebenchmark, omdat moet worden aangeleverd hoeveel brandstof wordt gebruikt voor de productie van de vermelde goederen in bijlage I bij de Verordening koolstofcorrectie aan de grens. Dit heeft impact op de gerapporteerde activiteitsniveaus. Hiervoor kon apart worden gerapporteerd over de netto meetbare warmte mét en zonder CO₂-weglekrisico, toegekend aan warmtebenchmark en stadsverwarming-subinstallaties. Onderhavige wijzigingsregeling regelt dat hiernaast ook moet worden gerapporteerd over de hoeveelheid warmte die wordt ingezet voor de productie van goederen die vermeld staan in de Verordening koolstofcorrectie aan de grens (onder bijlage I van de Verordening koolstofcorrectie aan de grens, beter bekend als 'CBAM-goederen'). Dit betekent dat er onder de warmtebenchmark over drie subinstallaties gerapporteerd moet worden, en er zodoende warmtebenchmark-su-installaties bestaan: (1) zonder CO₂-weglekrisico; (2) zonder CO₂-weglekrisico, met CBAM-productie; (3) mét CO₂-weglekrisico en CBAM-productie.

3.5. Wijziging productbenchmarks

De herziening van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten verandert de definities van verschillende productbenchmarks, naar aanleiding van een Uniebrede evaluatie van de vastgestelde ex-antebenchmarks. De aanpassingen hebben betrekking op definitiewijzigingen en de invoering van systeemgrenzen, om bepaalde stimulansen of technische verduidelijkingen te bieden. Aangezien artikel 32 van de regeling een uitzondering betreft van de toepassing van de productbenchmarks voor stoomkraken en vinylchloride, voorziet onderhavige wijzigingsregeling in een aanpassing. Onder het EU ETS zijn deze productbenchmarks zogeheten 'special benchmarks', hetgeen inhoudt dat de berekening voor het activiteitsniveau anders verloopt. In artikel 32 worden daarom verschillende aanpassingen gedaan in overeenstemming met de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten.

3.6. Schrappen uitwisselbaarheidsfactor tussen brandstof en elektriciteit

Artikel 22 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten regelde de mogelijkheid tot uitwisselbaarheid van elektriciteit en brandstof voor productbenchmark-subinstallaties. De uitwisselbaarheidsfactor regelde welk deel van de gratis toegewezen rechten een installatie kon behouden bij de overstap van brandstof naar elektriciteit. Deze regel verdwijnt in door herziening van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, en dit betekent voor relevante installaties dat voor de berekening van de toewijzing van gratis dispensatierechten niet meer wordt gecorrigeerd.

Bij het opstellen van de CO₂-heffing industrie is ervoor gekozen om de uitwisselbaarheidsfactor te "bevriezen" (en niet bijtijds aan te passen zoals onder het EU ETS) op het niveau van 2014-2018 (artikel 16b.17, vierde lid, onderdeel c, van de Wet milieubeheer). Dit was een tussenoplossing, omdat het standpunt was dat de factor elektrificatie in de weg zat: bij het overstappen van brandstof naar elektriciteit ging de toewijzing van het aantal gratis dispensatierechten voor een installatie omlaag. De factor kon destijds echter niet buiten de CO₂-heffing industrie gelaten worden, omdat deze nog wel in het EU ETS bestond. Dit is nu veranderd door de herziening van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, waar deze mogelijkheid is komen te vervallen, waardoor bedrijven bij deze overstap al hun gratis rechten behouden. Er wordt gekozen voor overname van deze wijziging binnen de CO₂-heffing industrie, maar pas op het moment dat de benchmarkwaarden door de Europese Commissie zijn herzien, wat eind 2025 wordt verwacht. Deze keuze is gemaakt omdat op deze wijze op termijn zo nauw mogelijk aan wordt gesloten bij het EU ETS, en omdat de uitwisselbaarheidsfactor verband houdt met de vaststelling van de nieuwe benchmarkwaarden voor 2026. Deze nieuwe waarden corrigeren voor het schrappen van de uitwisselbaarheidsfactor.

4. Toetsing en regeldruk

Een concept van de wijzigingsregeling is voorgelegd aan de NEa voor een handhaafbaarheids-, uitvoerbaarheids- en fraudegevoeligheidstoets (HUF-toets).

De veranderingen in onderhavige wijzigingsregeling kunnen vrij eenvoudig doorgevoerd worden, en daarom wordt verwacht dat de regeldruk voor bedrijven weinig zal veranderen, en zelfs enigszins zal verlichten door het schrappen van de uitwisselbaarheidsfactor. De verandering van het gebruik van de mediaan, in plaats van het rekenkundig gemiddelde, voor het berekenen van het historisch activiteitsniveau is een eenvoudige wijziging in de rapportagesystematiek. Daarnaast kan het doorvoeren van definitieveranderingen in de benchmarks in de rapportagesystemen enige arbeidscapaciteit vragen. Dit is onderdeel van de reguliere herzieningscyclus onder het EU ETS en dus niet additioneel als gevolg van deze wijzigingsregeling. Ook is het zo dat bedrijven die onder de warmtebenchmark-subinstallatie vallen met ingang van onderhavige wijzigingsregeling ook binnen de CO₂-heffing industrie een splitsing moeten maken in deze installaties, indien zij warmte gebruiken voor de productie van goederen onder bijlage I van de Verordening koolstofcorrectie aan de grens. Dit zal mogelijk extra administratieve lasten opleveren. Tegelijkertijd is ook deze splitsing een vereiste vanuit de herziene Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten, dus kunnen deze administratieve lasten voor ETS-plichtige bedrijven niet als additioneel als gevolg door deze wijzigingsregeling worden beschouwd. De rapportagesystematiek van de CO₂-heffing industrie sluit daarnaast ook nauw aan bij die van het EU ETS, waardoor ook het aanpassen van deze formats voor de bedrijven niet veel extra werk zal worden. Voor de lachgasinstallaties die niet onder het EU ETS vallen, maar wel onder de CO₂-heffing industrie, is dit echter wel additioneel, en zal dit gedurende de implementatietijd wat meer arbeidscapaciteit vragen. De verwachting is echter dat dit tijdelijk is, en daardoor niet structureel meer regeldruk oplevert. De consultatieversie van de regeling wordt gedurende de internetconsultatie voorgelegd aan het Adviescollege Toetsing Regeldruk (ATR) voor een regeldruktoets.

5. Consultatie

Van 21 oktober 2024 tot en met 17 november 2024 heeft een internetconsultatie plaatsgevonden van een concept van de wijzigingsregeling.

6. Inwerkingtreding

Deze regeling treedt in werking met ingang van 1 januari 2025. Hiermee wordt voor wat betreft de inwerkingtredingsbepaling aangesloten bij één van de vier vaste verandermomenten voor regelgeving. Aan de minimale invoeringstermijn van twee maanden tussen publicatie en inwerkingtreding van de regeling wordt niet voldaan.

II. Artikelsgewijs

Artikel 1, onderdeel A (artikel 25 van de regeling)

Artikel 25 van de regeling regelt het warmtegerelateerd activiteitsniveau. Door herziening van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten moesten er meerdere onderdelen in artikel 25 van de regeling worden aangepast. Dit betreft de invoering van de gewijzigde definitie van de warmtebenchmark, de verandering van het rekenkundig gemiddelde naar de mediaan voor het berekenen van het historisch activiteitsniveau, en een aanpassing in verband met de Verordening koolstofcorrectie aan de grens. Daarom is het artikel opnieuw geformuleerd.

Allereerst is door herziening van artikel 2 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten de definitie van de warmtebenchmark gewijzigd. Hierdoor is elektriciteit niet meer uitgezonderd en valt de warmte opgewekt uit elektriciteit automatisch onder de warmtebenchmark en dus onder het nieuw geformuleerde artikel 25, eerste lid en tweede lid, van de regeling. De onderdelen b uit het oude eerste en tweede lid van artikel 25 zijn inhoudelijk niet meer nodig en zijn dus inhoudelijk niet teruggekomen in het nieuw geformuleerde artikel. Zie paragraaf 3.2 van de algemene toelichting.

Daarnaast is voor het berekenen van het historisch activiteitsniveau het rekenkundig gemiddelde vervangen door de mediaan. Dit geldt pas vanaf kalenderjaar 2025, waarover exploitanten van industriële installaties begin 2026 moeten rapporteren. Daarom geldt tot en met het kalenderjaar

2024 nog het rekenkundig gemiddelde om het historisch activiteitsniveau te berekenen. Het kalenderjaar is hetzelfde als de verslagperiode (artikel 5 van de regeling). Zie paragraaf 3.1 van de algemene toelichting.

De laatste aanpassing in artikel 25 van de regeling betreft de relatie met de Verordening koolstofcorrectie aan de grens. In artikel 25, eerste en tweede lid, van de regeling wordt namelijk verwezen naar bijlage IV, onderdeel 2.3, onder p) van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten. Bijlage IV gaat over de benodigde gegevens voor het verslag met referentiegegevens, waarbij onderdeel 2.3 de jaarlijkse balans van invoer, productie, verbruik en uitvoer van warmte voor de installatie als geheel betreft. Het bepaalde onder p) regelde dat de jaarlijkse balans onder andere de netto hoeveelheid meetbare warmte moet bevatten toe te kennen aan warmtebenchmark-subinstallaties. Vóór herziening van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten kon afzonderlijk worden gerapporteerd voor warmtebenchmark- en stadsverwarming-subinstallaties met en zonder CO₂-weglekrisico, maar door de herziening moet daarnaast ook worden aangeleverd hoeveel wordt gebruikt voor de productie van de vermelde goederen in bijlage I van de Verordening koolstofcorrectie aan de grens. Kort gezegd betekent dit dat er in het geval van de warmtebenchmark nu drie subinstallaties zijn om over te rapporteren, in plaats van twee. Daarom wordt artikel 25, eerste en tweede lid, van de regeling gespecificeerd dat met betrekking tot het verslag over het activiteitsniveau in sectie E onder II (r) in ieder geval (i) en (ii) van toepassing zijn, maar ook (iii). De woorden 'indien van toepassing' zien erop dat de Verordening koolstofcorrectie aan de grens een gedifferentieerde inwerkingtreding hanteert: voor nieuwkomers gelden deze regels al vanaf 2024, maar voor gevestigde installaties pas vanaf 2026. Zie paragraaf 3.4 van de algemene toelichting.

Artikel I, onderdeel B (artikel 26 van de regeling)

Artikel 26 van de regeling regelt het brandstofgerelateerd activiteitsniveau. Net als in artikel 25, wordt ook in dit artikel voor de berekening van het historisch activiteitsniveau het rekenkundig gemiddelde vanaf kalenderjaar 2025 vervangen door de mediaan. Zie Artikel I, onderdeel A en paragraaf 3.1 van de algemene toelichting.

Door de herziening van artikel 2 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten is de definitie van de brandstofbenchmark gewijzigd. Hierdoor heeft deze benchmark niet alleen betrekking op de productie door brandstofverbranding van niet-meetbare warmte, maar op "de productie door brandstofverbranding of door elektriciteit, van niet-meetbare warmte, met als belangrijkste doel warmtegeneratie". Doordat ook bijlage IV, onderdeel 2.4, onder a, derde gedachtestreepje, van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten is gewijzigd, wordt in het eerste en tweede lid van artikel 26 "brandstof" vanaf kalenderjaar 2025 vervangen door "brandstoffen, elektriciteit en materialen, zoals exotherme warmte afkomstig van chemische reacties". Zie paragraaf 3.3 van de algemene toelichting.

Artikel I, onderdelen C, D, E, F (artikelen 27, 27a, 28 en 29 van de regeling)

Artikel 27 van de regeling regelt het procesemissiegerelateerd activiteitsniveau (onderdeel C), artikel 27a van de regeling regelt een correctie voor nieuwe subinstallaties (onderdeel D), artikel 28 regelt het activiteitsniveau van broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval (onderdeel E) en artikel 29 regelt het activiteitsniveau van lachgasinstallaties (onderdeel F). Net als in artikelen 25 en 26, worden ook in artikelen 27, 27a, 28 en 29 van de regeling voor de berekening van het historisch activiteitsniveau het rekenkundig gemiddelde vanaf kalenderjaar 2025 vervangen door de mediaan. Zie Artikel I, onderdelen A en B en paragraaf 3.1 van de algemene toelichting.

Daarnaast zijn in artikel 27a van de regeling de woorden "of de installatie voor de opwekking van warmte uit elektriciteit" vervallen, vanwege de wijziging van de definitie van de warmtebenchmark (onderdeel D). Hierdoor is elektriciteit niet meer uitgezonderd en valt de warmte opgewekt uit

elektriciteit automatisch onder de warmtebenchmark. Zie Artikel I, onderdeel A, en paragraaf 3.2 van de algemene toelichting.

Artikel I, onderdeel G (artikel 32 van de regeling)

Artikel 32 van de regeling betreft een uitzondering voor productbenchmark-subinstallaties die betrekking hebben op stoomkraken en vinylchloride. Artikel 32 van de regeling verwijst naar artikelen 19 en 20 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten en beschrijft hoe deze artikelen moeten worden gelezen voor toepassing van de CO₂-heffing industrie. Deze productbenchmarks zijn speciale benchmarks binnen het EU ETS, waardoor de berekening van het activiteitsniveau verschilt. Door de herziening van deze artikelen 19 en 20 dient artikel 32, eerste lid, van de regeling overeenkomstig te worden gewijzigd. Hierdoor is onderdeel d aangepast, omdat de woorden 'gemiddelde historische productie' vanaf kalenderjaar 2025 niet meer worden genoemd in artikelen 19 en 20 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten. Wel worden de woorden 'mediane historische productie' gebruikt, waardoor dit wordt gelezen als 'productie in dat jaar'. Volgens zijn twee extra onderdelen toegevoegd om de lezing van de artikelen 19 en 20 van de Verordening kosteloze toewijzing van emissierechten beter aan te laten sluiten op de CO₂-heffing industrie. Het nieuwe onderdeel h bepaalt dat de woorden 'historische netto ingevoerde warmte' worden gelezen als 'netto ingevoerde warmte in dat jaar' en het nieuwe onderdeel i bepaalt dat de woorden 'warmtebenchmark voor de betreffende toewijzingsperiode' worden gelezen als 'warmtebenchmark als opgenomen in de bij deze regeling behorende bijlage 2'. Zie paragraaf 3.5 van de algemene toelichting.

Tot slot is van de gelegenheid gebruik gemaakt om een kleine correctie door te voeren in het tweede lid van artikel 32 van de regeling door te specificeren dat de nationale reductiefactor is opgenomen in artikel 16b.17, derde lid, van de Wet milieubeheer, zoals ook staat beschreven in artikelen 30, 31, en 33 tot en met 37 van de regeling.

Artikel I, onderdeel H (artikel 38 van de regeling)

Artikel 38 van de regeling betreft de berekening van dispensatierechten voor nieuwkomers. Er is een opschrift toegevoegd.

Artikel, onderdeel I (artikel 40 van de regeling)

Artikel 40 van de regeling betreft de correctie van dispensatierechten van warmte-import uit een niet in het EU ETS opgenomen installatie of een broeikasgasinstallatie voor de verbranding van stedelijk afval. Het derde lid van dit artikel vervalt, vanwege de gewijzigde definitie van de warmtebenchmark. Hierdoor is elektriciteit niet meer uitgezonderd en valt de warmte opgewekt uit elektriciteit automatisch onder de warmtebenchmark. Zie Artikel I, onderdelen A en D, en paragraaf 3.2 van de algemene toelichting.

Artikel I, onderdeel J (bijlage 1)

Bijlage 1, onder II, bepaalt wat de minimale inhoud is van het verslag over het aantal dispensatierechten, bedoeld in artikel 43 van de regeling. Het achtste onderdeel gaat over broeikasgasinstallaties voor de verbranding van stedelijk afval en lachgasinstallaties. Subonderdeel b is gewijzigd zodat voor de berekening van de historische emissies vanaf kalenderjaar 2025 de mediaan wordt gebruikt, en niet meer het rekenkundig gemiddelde. Zie Artikel I, onderdelen A, B, C, D, E en F en paragraaf 3.1 van de algemene toelichting.